

[Axel Kristensen.]

hersket, men kan tilpasse os de nye forhold. Jeg vil være glad, hvis den højtærede statsminister vil sige noget om dette.

Poul Møller: Den højtærede statsminister vender som forbryderen tilbage til åstedet og taler hele tiden om, at regeringens lovforslag jo egentlig ikke er kommet så forfærdelig sent, og at vi tit har haft dem på et lige så sent tidspunkt. Men tidligere har der ikke, højtærede statsminister, været så lidt tid til at behandle dem, og det er ikke tidligere sket, at vi i god tid har vidst, at vi her i det høje ting ville være uarbejdsdygtige i en uge i slutningen af marts måned; det måtte naturligt medføre, at vi måtte have arbejdsstoffet noget tidligere, for så vidt lovforslagene da skulle gennemføres inden den 1. april. Det er ikke urigtigt, at der kun er én dag til udvalgsarbejdet for hele dette lovkompleks, hvis det virkelig skulle være færdigt den 1. april, og jeg forstår, at den højtærede statsminister stadig håber, at udskrivningsloven i hvert fald er vedtaget inden den 1. april . . . (*Statsministeren* [Kampmann]: Det skal den være!). Det skal den være, siger den højtærede statsminister; ja, jeg ved ikke, hvordan den højtærede statsminister vil klare det på én dag, men der er kun én dag til det.

Alle de forskellige problemer i forslagene skal jeg slet ikke tage stilling til, de kommer til drøftelse. Jeg skal kun sige, at min gruppe naturligvis ikke kan acceptere, at merindkomstradraget skal falde bort. Det kan vi ikke allerede af den grund, at mange mennesker har indtjent i 1961 i tillid til den samme beskatning for indtægtsstigninger. Den højtærede finansminister har da også allerede i efteråret offentligt udtalt, at der ikke ville ske nogen forringelse på dette område for de mennesker, der har haft indtægtsstigninger. Derfor byder almindelig anstændighed, at man ikke nu 3 måneder efter kalenderårets og regnskabsårets afslutning forandrer reglerne for beskatning af indkomststigninger.

Den højtærede statsminister var overordentlig interesseret i spørgsmålet om, hvad vi ville gøre, hvis vi ikke ville acceptere et statsoverskud. Nu ville det jo være en hård kost for det høje ting, om

jeg skulle gentage den tale, jeg holdt tidligere, en ualmindelig hård kost. Jeg vil derfor kun sige, at vi mener, at den private opsparing ledet ind i pengeinstitutterne har samme virkning som den offentlige opsparing, der bruges til køb af obligationer, hvorved pengene også kommer ind i pengeinstitutterne. Det er den høje regerings forslag, at pengene over de offentlige finanser skal ind i pengeinstitutterne, medens vi foreslår, at de direkte fra borgerne skal ledes ind i pengeinstitutterne gennem tilskyndelse til privat opsparing. Det vil blive frivilligt og vil ikke betyde, at staten får større og større mulighed for at dirigere indkomsterne og måske forgriber sig på det, der skulle være anvendt til køb af obligationer, og i stedet for bruger det til nye statsudgifter.

Så siger den højtærede statsminister, at vi først må tage dette overskud og så måske, hvis det viser sig at være for stort, til næste år gennemføre skattelettelser. Det er jo en melodi, vi har hørt før, så den forskrækker os ærlig talt. Vi kan huske, at den højtærede finansminister, da han i efteråret fremsatte forslagene om spiritus-, øl- og benzinafgifterne, sagde, at forudsætningen for, at vi kunne få skattelettelser til foråret, var, at vi vedtog disse spiritus-, øl- og benzinafgifter, så kunne man senere vende tilbage til spørgsmålet om skattemæssige lettelse. Regeringen fik jo takket være det ærede medlem hr. Hans Schmidt sin vilje og fik gennemført disse forhøjelser og foreslår nu her i foråret en yderligere forhøjelse af statsindtægterne med 600 mill. kr. lagt oven i den automatiske stigning i statsindtægterne på 1 300-1 400 mill. kr., der sker i kraft af den bestående lovgivning. Det ville være at købe katten i sækken, så derfor tror jeg ikke, det er noget, der vil være tilrådeligt for oppositionen, som er modstander af statsoverskudspolitikken.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvad vi vil på boligpolitikens område, ved den højtærede statsminister fuldt vel, hvad vi vil. Der har været en forespørgselsdebat her i tinget i januar måned, hvor det ærede medlem hr. Thestrup redegjorde meget nøje for de konservatives synspunkter, og hvor den højtærede boligminister, så vidt jeg erindrer, erklærede sig villig til at tage